

[Kofod-Svendsen]

ede i Edinburgh. Vi må også satse på at bruge EF i beskæftigelsesøjemed. Jeg synes, noget af det progressive, der blev vedtaget i Edinburgh, var planen for at få flere i arbejde, altså en koordineret økonomisk indsats via EF for at skaffe flere arbejdspladser. Jeg tror, det vil have utrolig betydning, også når vi over for den danske befolkning skal give EF indhold, at vi så ikke bare bruger nogle juridiske formuleringer – sådan og sådan vedrørende forsvaret, sådan og sådan vedrørende ØMU'ens 3. fase – men at vi også får sagt: Nej, EF er en dynamo. Her må vi, når vi får formandskabet, virkelig satse på at få denne dynamo i gang, så den defensiva beskæftigelseslinie bliver offensiv via EF for på den måde at få flere arbejdspladser.

Meget godt er der i årets finanslov, men vi står over for en række uløste opgaver. Vi mangler en aktiveringsreform, vi mangler en dagpengereform, vi mangler en skattereform, hvor skatten bliver flyttet fra arbejde over på en skat, der giver os et bedre miljø. Alt dette skal vi udforme med udgangspunkt i, at den enkelte danske familie får de bedste muligheder for at fungere som familie. Vi skal ikke have et splittet familieliv. Vi skal netop, når vi laver en dagpengereform og en aktiveringsreform, udforme det sådan, at man både kan have et arbejdsliv og et familieliv.

Dette er stikordene for arbejdet i de første måneder i det nye år. Denne opgave skal vi løse for at få flere i arbejde, for at få vores udlånsgæld væk og for at få det statslige underskud væk. Udfordringerne er store. Vi deltager med glæde i at tage de udfordringer op.

Rosing (S):

Vi drøfter finansloven for 1993 i dag og skal senere stemme om den. Grønland er en del af den danske finanslov gennem det bloktilskud, der er forudsat i hjemmestyreaftalen af 1978 og i den efterfølgende lovgivning. Herudover er Grønland en del af den danske finanslov på de områder, der ifølge hjemmestyreaftalen stadig er særanliggende under den danske regering. Det drejer sig især om områder under Justitsministeriet – politiet og retsvæsenet i Grønland – og de internationale relationer, som varetages gennem Udenrigsministeriet i et nært samarbejde med de grønlandske hjemmestyremyndigheder.

Grønland er en særlig del af det danske rige efter en historisk og nutidig målestok. Hvis nogen i den verden, som vi lever i og kender i dag, med de konflikter og undertrykkelse af basale menneskerettigheder, der finder sted, kan føle sig stolte og med værdighed knejse lidt med hovedet, så er det de 5 millioner danskere her i denne del af riget, og det er os 50.000 grønlændere, der bebor en af de barskeste og smukkeste pletter på denne jord.

En grundlov binder os sammen. Det alene er enestående selv i det Herrens år 1992: at en tidligere koloni er forbundet med en tidligere kolonimagt gennem en fuldt demokratisk proces. Men mere end højtidelige ord binder os sammen. Et samkvem som det, vi har haft gennem snart mange, mange år, efterlader en lang række menneskelige relationer, og det er vel i grunden disse relationer, et politisk tilhørsforhold – i vort tilfælde en rigsenhed – bygges på.

Grønland er et ungt, et meget ungt demokrati. Gennem 13 år har vi været i gang med at udfylde de rammer, som hjemmestyret gav os muligheder for. Vi har været igennem de gode år i starten af hjemmestyret, hvor vi – tror jeg – af naturlige årsager var lidt euforiske over at være i stand til selv at bestemme over vort eget samfund.

Grønlands udmeldelse af EF gav os fornyede kræfter til at skabe grundlaget for en voksende økonomisk uafhængighed på basis af den reelt eneste ressource, som vi havde lige for hænderne, fisken, samt naturligvis den vigtigste levende ressource, menneskene.

Vi har været igennem svære tider i den sidste halvdel af 1980'erne og lærte nødvendigheden af at have en stram økonomisk styring. Forskellige forhold gjorde imidlertid, at vi desværre ikke var helt i stand til selv at lægge parametrene for en sund økonomisk udvikling.

Den berømte torsk – i mange år vores vigtigste indtægtskilde – forsvandt stort set fra de grønlandske farvande. Til illustration heraf kan jeg fortælle Tinget, at torskefiskeriet i 1992 er blevet reduceret til en indtægtskilde af stort set ubetydeligt omfang. Der ventes for i år kun indhandlet ca. 2.000 t torsk. For bare 2 år siden indhandlede vi 90.000 t.

Det røde guld, som de grønlandske rejer er blevet kaldt, har det heller ikke længere så godt. Den gennemsnitligt opnåede pris på vores eksport er faldet med 30 pct. siden 1988,